

Astrid's News

Ljungskile, Augustus 2007

“...we prijzen ons zelfs gelukkig onder alle ellende, omdat we weten dat ellende tot volharding leidt, volharding tot betrouwbaarheid, en betrouwbaarheid tot hoop. Deze hoop zal niet worden beschaamd, omdat Gods liefde in ons hart is uitgegoten door de heilige Geest, die ons gegeven is.” Romans 5:3-5

In deze editie:

- Terug in Zweden
- Thank You!
- Schema
- Getuigenis
- Een nieuw hoofdstuk

Bit alstublieft voor:

- Dat ik dicht bij de Vader zal blijven nu ik me in Zweden vestig.
- Dat ik moedig zal zijn als ik met de mensen op school spreek om een plek te krijgen.
- Dat ik Gods wil mag weten voor deze herfst ook als het iets anders is dan Verpleegkunde te gaan studeren.

Terug in Zweden

Deze keer schrijf ik weer vanuit Zweden. Ik ben hier nu alweer bijna twee en een halve maand geweest en ik had deze nieuwsbrief al heel lang geleden moeten schrijven. Mijn excuses voor de vertraging en dat ik niets van me heb laten horen. Er is veel om te schrijven maar ik weet het niet te verwoorden. Het is goed, raar en moeilijk om weer terug te zijn in Zweden. Het is geweldig om tijd te

kunnen nemen met familie en oude vrienden. Ik mis India natuurlijk wel. De laatste twee weken in India heb ik nog wat gereist. Eerst naar de bruiloft van Margriet en Temjen in Guwahati, Noord-Oost India. Ik had het voorrecht om een aantal van de foto's te maken van de bruiloft. Daarna was ik ook nog bij vrienden in Noord

(West) India, in de Himalaya's. Dat was erg ontspannend. Anders had ik nog heel wat dingen die ik moest afronden en uitzoeken hoe ik al mijn spullen weer terug zou nemen naar Zweden. Het was moeilijk om voor onbepaalde tijd gedag te zeggen van India en van de vrienden die ik heb gemaakt de afgelopen twee jaar.

Thank You!

Hierbij dank aan alle geweldige mensen die mij de afgelopen vijf jaren hebben ondersteund. Het lijkt iets op wat mensen op hun cd of in hun boek zetten om degenen te bedanken die het alles mogelijk hebben gemaakt. Er zijn teveel mensen om op te noemen. Ik wil graag beginnen bij het bedanken van mijn Vriend en Heer, Jezus! Zonder Hem zou ik niet eens naar India zijn gegaan. Hij is zo getrouw geweest. Hij heeft mij zoveel waardevolle lessen geleerd, in

het bijzonder over volharding (zie het bovenstaande bijbelgedeelte). Hij heeft voorzien in elke nood: kracht, financiën, vrienden en nog zoveel meer. Dankuwel Jezus! Ik wil ook al mijn geweldige vrienden in India bedanken waarmee ik het voorrecht heb gehad om mee samen te werken, jullie zijn geweldig! Ik wil hierbij ook mijn vriendenkring bedanken in Nederland: Esther, Tjikke, Daniëlle, Henny and Mirjam. Bedankt voor al jullie

gebeden! Ook een groot dankuwel aan iedereen die financieel achter mij heeft gestaan, ik wil geen namen noemen maar u weet wie u bent. Uw loon zal groot zijn in de Hemel! Bedankt aan alle mensen die voor mij hebben gebeden, door uw gebeden heb ik stand kunnen houden. Bedankt voor iedereen die op wat voor manier ook deel heeft genomen aan de reis waar de Heer mij heeft gebracht. U bent daar ook onderdeel van geweest. Dankuwel!

NIEUW ADRES:
Astrid Klomp,
Svalörtsvägen 3
459 32 Ljungskile,
Zweden

Voor giften: 341821284
t.n.v. St. organisatie Sion
Meppel o.v.v Astrid Klomp
(giften zijn aftrekbaar van
de belasting.) **Of:**
(girorek.) 7038586 t.n.v.
Astrid Klomp

Tel.nr: +4652221862

E-mail: klomp.astrid@gmail.com

Website: www.klomp.se/astrid

Jul- Augustus: In een bejaardentehuis gewerkt.

19-26 Augustus: Korte reis naar Nederland

September: Begin Verpleegkunde studie (hopelijk)

BEKIK MIJN VERNIEUWDE WEBSITE

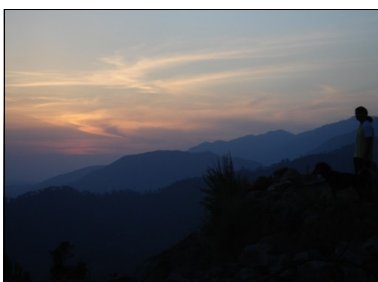
Foto's: links: Met de John kinderen: Sam, Sarah, Mimi
and Jakey, jullie zijn geweldige vrienden, dankjulliewel!

Beneden: links: ergens in Delhi, midden: een mooie
baby in Jasola, rechts: een aantal van mijn collegas
op onze 30+ uur durende treinreis naar Margriets
trouwen. *Onderaan:* links: Bergen in Noord (West)
India, midden: mijn vade in mijn keuken zwarte
bessen sap aan het maken, rechts: Harald (broer),
Natalie en ik eten een broodje makrill!

Getuigenis

Ik wil een verhaal vertellen over hoe God voor mij heeft verzien in het kleine en in dit geval voor mijn appartementje. Hierdoor bewijst Hij steeds weer Zijn liefde voor mij. Een weekend een aantal weken geleden dat ik steeds weer moest denken dat een strijkplank toch wel heel handig zou zijn. Ik had al lang geleden een strijkbout van mijn Opa gekregen. Ik had het misschien niet echt heel erg nodig maar het zou wel praktisch zijn. De volgende keer dat ik naar mijn werk ging, toen zag ik dat er een nieuwe strijkplank was. Ik vroeg aan iemand wat er met de oude zou gebeuren en die zou weggegooid worden. Ik vroeg toen aan mijn baas of ik hem wel mocht hebben en dat was wel goed. Ik vond het zo leuk dat God mij hiermee gewoon wou zegenen. Ik had de strijkplank misschien niet echt nodig maar uit zijn vrijgevigheid wou Hij hem toch geven. Hij wil jou ook op wat voor manier zegenen vandaag.

Een Nieuw Hoofdstuk

Deze foto heb ik uit mijn journaal genomen van mijn BAS (Birth Attendant School), Juni 2004. Ik vond de foto in een National Geographic en de gedachte die ik er bij kreeg is mij heel erg bijgebleven. Toendertijd worstelde ik heel erg met wat God nu wilde dat ik deed. God zei dat ik stappen moest gaan ondernemen, waarvan ik wist dat ik ze moest nemen. Dat was dan mijn volgende stap. en dan zou ik weten wat weer de volgende stap was. In dit plaatje kan ik een klein beetje zien dat de weg naar rechts gaat, maar verder kan ik niet zien, waar de weg heen leidt. Maar de berg is wel heel duidelijk. en kan gezien worden van grote afstand. Ik geloof dat deze berg India was voor mij en dat ook al wist ik niet waar de weg heen ging, ik moest India niet uit het oog verliezen. Nu begin ik me te realiseren dat het misschien ook de hemel is. De weg erheen kennen we niet, maar God wil dat we nooit het eindpunt, de hemel uit het oog verliezen..

Op dit moment ben ik weer in een tijd dat de weg een bocht maakt en ik weet niet waar dit mij heen leidt.

Deze laatste vijf jaren heb ik in zending doorgebracht.

Eerst in getraind te worden en toen twee jaar in India waarin ik een droom in vervulling heb zien gaan. Nu kom ik in een tijd in mijn leven waar ik weer toegerust wordt. Nu laat ik het misschien klinken of een verpleegster opleiding iets echt geestelijks is, want dat is het ook. Ik geloof echt dat God me terug geleid heeft naar Ljungskile in Zweden om de HBO V te doen. Nu is het rare alleen dat ik niet aangenomen ben. Mijn cijfers zijn te laag vergeleken met Zweden en ik ben op een reserve lijst. Nu wil ik dagelijks bellen of misschien iemand niet gekomen is, of vroeg gestopt. Bid alstublist met me hiervoor. Op 27 Augustus gaat de school van start en vanaf dat moment moet ik vrijmoedig zijn om met de school leiding te praten...

Deze zomer heb ik een verzorgings tehuis gewerkt en vond dat echt leuk. Op een dag was ik op weg naar mijn werk en realiseerde mij, dat ik echt zin had in mijn werk en toen herinnerde ik mij dat ik gebeden had om vreugde in mijn baantje en niet alleen zodat de tijd voorbij zou gaan. Ik heb nog niet eerder werken zo leuk gevonden. Dat was zo bemoedigend. Nu woon ik in mijn kleine appartementje dat mijn vader en broer in d beneden woning van mijn broers huis gebouwd hebben. Het is zo mooi geworden, twee kamers een keuken en toilet en badkamer. Mijn broer en zijn vrouw zijn zo'n bemoeding voor mij en het is zo leuk om mijn neefjes dichtbij te hebben, die zo af en toe binnen vallen . Ik voel me zo gezegend.

Dit zal mijn laatste nieuwsbrief zijn tot de kerst. Daarna weet ik niet hoe vaak ik een nieuwsbrief zal schrijven maar ik wil jullie toch op de hoogte houden van mijn wel en wee.

*Zijn zegen toegewenst,
Astrid*